

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 170 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Skattefri familie- og vernetjenester og skattefritagelse af visse persongrupperes indtægter ved arbejde i private hjem samt initiativer mod sort arbejde m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 50 af 23. maj 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Thor Möger Pedersen

/ K.-H. Ludolph

Spørgsmål:

I bemærkningerne til L 170 står der, "I dag vil kreditvurderingen i forbindelse med kreditgivning ofte ske på grundlag af seneste tre lønsedler, seneste årsopgørelse og eventuelt restanceattest, dvs. en attest vedrørende den pågældende borgers gæld til det offentlige, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden." Kan ministeren i den forbindelse oplyse:

- Hvor ofte har SKAT på årsbasis i årene 2009, 2010 og 2011 udfyldt en restanceattest til en borger?
- Hvor ofte der - i samme periode - er lavet forespørgsler i RKI?
- Hvis der bevilliges 7,4 mio. kr. (jf. pkt. 5.10 i forslaget), om der så ikke skal være et rationale med udgangspunkt i SKAT's ressource forbrug?

Svar:

Udstedelse af restanceattester sker rundt om i landet dels i skattecentre dels i SKATs betalingscenter. Det er ikke muligt i de eksisterende systemer at udtrække antallet af udstedte attester.

Skatteministeriet er heller ikke i besiddelse af oplysninger om, hvor ofte der i den pågældende periode er lavet forespørgsler i RKI. For dog at give en fornemmelse af omfanget af brugen af RKI kan jeg dog henvise til, at Experian i sin henvendelse til udvalget (L 170 – bilag 13) har oplyst, at RKI når ud til mere end 40.000 virksomheder.

Jeg er enig i, at der naturligvis skal være et rationale bag, når det offentlige bruger penge. Jeg gør dog opmærksom på, at når der efter forslaget gives visse virksomheder adgang til visse data, som SKAT er i besiddelse af, er det en forudsætning, at de pågældende virksomheder betaler for adgangen. Som det fremgår af lovforslaget er det således de virksomheder, der vil benytte den foreslåede ordning, som skal dække udgifterne til etablering og drift af ordningen. SKAT vil dermed få dækket sine udgifter. Endelig har SKAT også en fordel i ordningen, idet den sikrer, at restancedata i større udstrækning vil blive brugt i forbindelse med kreditvurderinger i den finansielle sektor.